

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 59.

Tiende Session.

18de Møde.

Tirsdagen den 27de October.

(Fortsat.)

Schiern: Jeg skal ikke inklade mig paa saadanne politiske Betragtninger, som her ere blevne udviklede af tvende ærede Rigsdagsmænd; jeg skal heller ikke nøiere undersøge eller granske efter, om der virkelig findes en saadan Verdensforskiel mellem Ordet „Forudsætning“ og Ordet „Betingelse“, som den ærede Indenrigsminister søgte at gjøre gjældende, og jeg skulde overhovedet for min Person nu for Tiden paa ingen Maade have stillet nogen Forspørgsel, saaledes, som denne, her er blevet stillet af en æret Rigsdagsmand, men jeg anseer det dog for Pligt, i Mangel af nogen Anden, her at tage til Gjenmæle, naar det Forbehold, hvorom der her er Spørgsmaal, gjøres til Gjenstand for en saadan Dmtale, som nu har fundet Sted. Det maa være Fremtiden forbeholdt at afgjøre, hvad der i sin Tid var Gjenstand for Debat nok her i Salen, om man ikke fra Fortiden havde fuldkommen Ret til at stille alle Betingelser for Fællesforsamlingens Indførelse. De Uttringer, fremsførte paa Ministeriets Begne, hvori man fandt en saadan Ret, anerkjendt af dette selv, blev dengang omtalt af forskjellige Medlemmer og findes optagne i Rigsdagstidenden. Men nu vil jeg blot kalde Alle i Erindring, hvorledes der i Gjærningen fra de forskjelligste Sider i Thinget selv stilledes Betingelser for Fællesforsamlingens Indførelse, saa at der maastee ikke er en Eneste, som dengang var Medlem af Folkethinget, uden at han enten stemte for den

ene eller den anden Betingelse. Forskiellen var ene og alene den, at den Eine vilde have een Forudsætning, den Anden en anden. Jeg skal dernæst minde Thinget om, at da man foreslog, at den Forudsætning, hvorom der her er Tale, skulde gaae ud, vedtog Thinget aldeles udtrykkeligen det Modsatte, det vedtog ved Navneopraab med 77 Stemmer mod 19, at den skulde blive staaende. Jeg vil fremdeles erindre Thinget om, at det efter Danmarks Riges Grundlov, ogsaa som den dengang var, er bestemt, at den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening, og hvorledes kan man da udtage Et af en Bestemmelse og sige: det bliver Lov, men det Andet bliver ikke Lov. Jeg vil endelig endnu erindre om, hvad der er de Fleste bekjendt, at dette Forbehold hidrører fra en Mand, der var berømt for en af Danmarks største Jurister, fra en Mand, om hvem det vil være Flere end mig bekjendt, at han ikke blot under de da stedfindende Forhandlinger, men ogsaa derefter, lige indtil hans kun altfor tidlige Død, tillagde dette Forbehold den største Betydning.

Tiemroth: Uagtet jeg maa være ganske af samme Formening som den høitærede Minister med Hensyn til denne Betingelse, denne Forudsætning, dette Tillæg, eller hvad man nu vil kalde det, til Rigsdagens her omhandlede Samtykke, saa kan jeg dog ikke Andet end opfaste det Spørgsmaal: vilde Rigsdagens Samtykke, det Samtykke, som Regjeringen den Gang behøvede til Grundlovens Indfrankning, være blevet givet, naar dette Forbehold, denne Tilfætning ikke havde været tilstede? (Nei! Nei!). Det troer jeg, er det Spørgsmaal, man maa opfaste sig, og Hovedsagen er netop, om